

Auca de Tot Història, en els deu anys de la seva existència gloriosa i sonet a la tertúlia i els seus històrics sopars, per Júlia Costa

Júlia Costa, mestra, humanista i escriptora

Auca de Tot Història, en els deu anys de la seva existència gloriosa

De Tot Història el gran ou

fou el grup Noranta-nou.

...

A la Casa de l'Ardiaca

Vam viure debats de traca.

...

Mes tot tornava a la calma

a aquells altells de La Palma.

...

Fantasmes de temps passats

ens deixaven congelats.

...

Va arribar el moment millor

de tornar-se Associació.

...

I així, contents i animats,

fer noves activitats.

...

Dels tertulians ancestrals

n'hi ha uns quants de sensacionals.

...

I sense de lucre afany

triem tertulià de l'any.

...

Un munt de llibres llegits

ens han tornat erudits.

...

Però de tot, el millor,

és la brillant discussió.

...

Hi ha experts en temes concrets

però sempre són discrets.

...

Hi ha marxisme i feminisme

però no arribem al cisma.

...

I els àcrates són legió

a tan noble Associació.

...

Les propostes de lectura

sempre són història pura.

...

Tot i que alguns grans volums

els hagin escrit patums.

...

Com qui ha llibres virtuals

sovint et gastes pocs rals.

...

Gràcies a la biblioteca
pots pagar millor la teca.

...

Amb tant de debat feliç,
arranjarem el país?

...

Itineraris, cinema,
i excursions de tota mena,

...

són complement ideal
de la idea principal.

...

Una dècada ha passat
de lectura i de debat.

...

i tots els participants
ara som deu anys més grans,

...

però joves, grans i avis
ens hem tornat molt més savis.

...

Hem arribat fins aquí
I ens queda molt per llegir!

Sonet a la tertúlia i els seus històrics sopars

Al cor de Barcelona, cada mes,
S'aplega gent de qualitat notable
Que debat sobre llibres importants
I que passa una estona molt amable.

És d'història el gran tema, història és tot
I també els tertulians història fan,
El debat és tranquil, però sovint
S'escalfen opinions, de tant en tant.

I després de xerrar pels descosits
Moderats pel brillant coordinador
Uns quants anem a fer un sopar, que és el millor.

I allà, doncs, continua la xerrera,
I es constata que els savis han de ser
Amants de l'endrapar i el viure bé.